

Çirkin Ördek Yavrusu

Anne ördek sabırla yumurtalarının kırılmasını bekliyormuş. Vakit gelince ördek yavruları yumurtalarından çıkmaya başlamışlar. Fakat en son ve en büyük yumurta bir türlü kırılmıyormuş. Sonunda yumurtanın beyaz kabuğu çatlamış. Diğerlerinden daha gri ve farklı olan ördek yavrusunun küçük kafası görünmüş. Anne ördek yeni doğan yavruya bakarak şefkatle; “Umarım değişir.” demiş. Günler geçiyormuş ama ördek yavrusunun rengi hala griymiş. Kümesin bütün hayvanları onunla alay ediyorlar, ona “çirkin ördek yavrusu” diye sesleniyorlarmış. Zavallı yavru o kadar mutsuzmuş ki sonunda uzaklara gitmeye karar vermiş. Gün boyunca yürümüş, gece olunca ise çok yorulmuş ve mola vermiş. Hem acıkmış, hem de çok korkmuş. Ama yapabileceği hiç bir şey olmadığından derin bir uykuya dalmış. Ertesi sabah su sesleriyle gözlerini açmış. Geceyi yaban ördeklerinin çılgınca eğlendiği küçük bir göl kıyısında geçirdiğini anlamış. Bu gürültücü arkadaşlarına kendini tanıtmaya hazırlanıyormuş. Birden bir tüfek sesi ile irkilmiş. Hemen oradan uzaklaşmış. Çok geçmeden kendisini bir çiftlikte bulmuş. Çiftliğin sahibi yaşlı kadın onu doyurmuş. Küçük ördekçik ateşin başında uyuyakalmış. Ama daha sonra bir göl bulabilme umuduyla oradan da uzaklaşmış.

Günlerce bir göl bulabilmek için rasgele yoluna devam etmiş. Sonunda bir göl kıyısına ulaşmış. Bu arada yalnız başına yaşamayı da öğreniyormuş. Gün geçtikçe de görüntüsü değişiyormuş. Geçen kuğuları gördükçe onların asil duruşları ve güzel görünüşlerinden dolayı iç çekiyormuş.

İlkbaharda bir kuğu sürüsü gölün kıyısına yuva yapmaya gelmiş. Çirkin ördek yavrusuyla tanışmak için ona yaklaşmışlar. Fakat bizim ördekçik kendisini bu zarif kuşlarla arkadaşlık etmek için çok çirkin ve kaba buluyormuş. Birden bire sudaki yansımasını görmüş ve gördükleri karşısında şaşır kalmış. Çirkin ördek yavrusu zaman içinde güzel bir kuğuya dönüşmüş olduğunu fark etmiş. Kuğu sürüsüne katılmış ve ömür boyu mutlu olmuş.

Kaplumbağa İle Tavşan

Ormanların birinde kendisiyle çok övünen bir tavşan varmış.

- Bu ormanda benden hızlı koşan yoktur. Varsa gelsin yarışalım, diye hava atıyormuş. Kaplumbağa bir gün;
- O kadar böbürlenme, kendine de o kadar güvenme. Ben senden daha hızlı koşarım. İstersen yarışalım, demiş.

Tavşan kaplumbağanın bu sözlerine kahkahalarla gülerек;

- Sen mi benimle yarışacaksın?, diyerek alay etmiş. Ama yinede yarışı kabul etmiş. Kaplumbağa ve tavşan, birlikte yarışın başlangıç ve bitiş yerlerini belirlemişler, yarış başlamış. Tavşan yarışa çok hızlı başlamış. Ama biraz ileriye gidince geri dönüp bakmış ki, kaplumbağa hiç görünmüyor. Yatmış bir ağacın dibine uyumuş. Tavşan ağacın dibinde derin bir uykuya dalınca, kaplumbağa da epey yol almış. Tavşan uyanınca bir de bakmış ki kaplumbağa yarışı bitirmek üzere. Tavşan koşmuş koşmuş ama bir türlü kaplumbağayı yakalayamamış. Haliyle kaplumbağa varış yerine ondan önce ulaşmış. Yarışı kazanmanın haklı gururu ile kaplumbağa;

-Hiçbir zaman kendini başkalarından üstün görme. Sen, uyudun, Ben çalışarak seni geçtim, demiş...

